

PREU DE SUSCRIPCIÓ
Mallorca un trimestre 1'20 ptas.
Províncies un any 6'00
Estranjer (rebentlo setmanal-
ment) un any 13'00
Estranjer (rebentlo mensual-
ment) un any 9'00
Número corrent 10 centims.

TARIFA D'ANUNCIS
PROSA O VERS
(Per setmanes y amb variació)

Plana entera 150'00 ptas.
Id. mitja 80'00 "
Id. cuarta part 45'00 "
Id. octava part 25'00 "
Versos de 10 retxes (Dècima) 2'00 "
Id. id. 5 id. (Quinella) 1'00 "
Amb prosa 5 centims per paraula.
Preus convencionals amb contràctes anuals.

Setmanari multilingüe, satírich, humorístich y defensó de sa veritat SEGONA ÈPOCA

Fundadó, Directó, Administradó, Propietari y tot lo demés Es Mascole Ros

Direcció: BOLSERÍA, 17-pral.
Buzón: KIOSCO P. RASTRILLO
Ses suscripcions se pagan per adelantat
No retornam els originals

Preu: 10 centims

Ja tenim papé

A n'es moment d'entrà amb màquina es número passat, que el traguerem de coló, com l'hauriem pogut treure amb pa de vidre, (única manera de que es nostros propagandistes negres no si torcasen es morros) amb avió rebérem 25 resmes que, apesá d'essé un poch mes petit, va be, y passades tres setmanes, (que és lo que regularment mos durarà es cargament de s'avión) tornarém sortí grossos com un llensol, ja que es papé que tenim comanat es grós com antes.

Així que un poch de paciencia, (tres setmanes passen amb 21 dies) y lo prometido es deuda.

¿Vos hem enganats alguna vegada? Idó aquest pich tam-poch vos enganarérem.

Sa Direcció.

Rifar rifando

Mallorca, es la Isla del favoritismo, y nadie como el forastero para disfrutar privilegios. ¿Y nos extrañamos del catalanismo? ¿Y nos alarma de que ellos quieran independizarse? ¿Quién no se independizaría ante el espectáculo de ser tolerado el abuso a los forasteros útiles, cuando esta tolerancia no alcanza ni por asomo a nuestros paisanos inútiles?

Ante la vista tenemos un manifiesto firmado por ciegos y baldados de la localidad, hombres inútiles al trabajo, quienes cosechaban unas miserias pesetas al día con rifas ambulantes y voluntarias. Según ellos, por orden gubernativa, se les ha prohibido el ganarse el sustento, lanzándolos a implorar la caridad pública, prohibida también, obligarles a recluirse en un Asilo, de donde tienen necesidad de desertar los mas, pues que según se desprende del manifiesto, mejor es ser presidiario que asilado. (Tome buena nota de ello la Diputación Provincial puesto que no es la primera vez que tratamos dicho asunto en nuestras columnas.)

Pero por más que esté terminantemente prohibida la mendicidad, reunan nuestras Autoridades a los mendigos de oficio, para convencerse de que la mayoría de éstos es gente forastera, súcia y holgazana, y entre la clase mendigante, sobrese un peregrino de salón, a quien debiéramos de haber facturado hacia Polonia ó Liorna, el primer dia que puso pie sobre tierra mallorquina, ahorrándonos así, de oír exclamaciones de las víctimas sangradas por él, entre tím y otro tím.

¡Que suerte la de ser forastero ó extranjero!

¿Los ciegos no pueden rifar porque lo prohíbe la Ley? Conforme, que no rifen. Pero.... ¿porqué rifar pueden los que no son ciegos, los no impedidos, los que rifando llorones acaparan un buen puñao de duros diariamente, muchísimo más dinero ellos solos que todos los impedidos locales en conjunto?

Porque los rifadores de llorones, son forasteros.

Pero.... ¿es que pueden rifar todos los forasteros?

Todos no; hay que sabérselas arreglar para poder rifar.

Postrado en cama y en miserable situación, hálase un desgraciado rifador de frutas de cera, las que trabajaba por su propia mano, con las que ganábbase el diario jornal, sin lucrarse a costa de los tomadores de billetes como sucede según afirma la vox populi con la rifa de llorones. Pero este desgraciado, por lo visto, no supo arreglárselas para conseguir rifar su género, entiéndese bien, si su género! Y ahí le tenéis en su humilde mansión postrado en cama, en una buhardilla infecta de la calle de Bobián, sin una peseta para comprar la medicina y sin muebles, ni ropa, ni alhajas pues que todo se estrelló, empeñándolo para curarse y en espera de que las autoridades exentas de privilegios considerarían como los demás, dejándole trabajar honradamente en la vía pública, cosa que hacen descarada y lucrativamente, otros que no se llaman PEPE, pero si saben como se llama D. Fulano de Tal a cuya levita se agarran para el logro de sus aspiraciones.

¡Pobre Pepe! ¡Que daño has hecho para que los microbios dañinos la tomen contra tí!

¡Pobres ciegos! ¡Pobres baldados! Ser peregrinos de salón, mendigos de oficio ó rifadores con cartera y habrá terminado para con vosotros la persecución, la exclusión, el calvario.

¿Y es este el Mundo que Dios creó, y estos son los hombres a quienes hizo a semejanza de El?

Que baje Dios y lo diga.

Jorge Martí Rosselló.

Epílogo sainetesco

Todos esperábamos con ansia la solución del conflicto del ramo de transportes; ya la tenemos. Está el problema resuelto, completamente pacificado a gusto del consumidor. Circularán tranvías, autobuses, carros, camiones, etc., etc.; todo el mundo trabaja, todos son buenos chicos, todos se desvelan disputándose la preferencia entre los más ufanos, —que buenos chicos son los catalanes!— estamos en la Gloria. Una balsa de aceite comparada con Barcelona es nada.

Mas todos preveíamos un epílogo de tragedia, dramático, emocionante, algo así como el que Margarita

Xirgu, en el papel de Margarita Gau-tier en «La dama de las Camelias», nos ofrece. Nada de eso. Ni emoción, ni emoción, ni cambio de régimen, ni revolución...

Ni siquiera ha llegado la sangre a la cumbre del Tibidabo. A lo menos ha habido un poco de extrañeza, de admiración general por lo raro, de casi, casi insólita del caso.

Sin nadie estar sobre aviso, sin nada que lo presagiara; espontáneamente, con esa spontaneidad con que un «capitalista» se echa al redondel durante la lidia el pasado jueves, dia 1º, presentáronse ante el gobernador civil señor Portela, cinco individuos, en representativa de la Federación Local de Sindicatos Únicos de Barcelona, manifestán-dole que «se daba por terminada la

huelga vista la parcialidad de las autoridades y la intransigencia Patronal cuyas bases de esta aceptaban en un todo».

Está la cosa sencilla? Idéntica sencillez ha tenido la solución del complicado «bólido» que en su caída parecía había de aplastarlo todo. Nada, un epílogo sainetesco.

Reconozcamos pero, que no queda herida ni malparada la dignidad del obrero huelguista por la solución dada el problema, al que dà lo que tiene; no puede exigirse más. Contra la fuerza no hay resistencia—dice el adagio—y, al hombre que durante nueve semanas aguanta a pulso, estoicamente, sin desmayar un momento encarnizada lucha contra un enemigo numéricamente mayor y mejor equipado, más que censuras merece plácemes y admiración.

Una duda nos asalta. Esta espontánea claudicación—llanemosla así—de los directores del movimiento huelguístico; ¿no podría, en su fondo, encerrar una maquiavelica y premeditada trama para un futuro no lejano?....

Todo es posible, aguardemos....

Terminada la huelga solo me resta: enviar mi pesame a los «pobrecitos» carboneros por la muerte de su anciana y venerable madre política—socialista Doña Huelga de Transportes Noacabes, fallecida el 12 del actual; mi sincera felicitación al gobernador civil don Manuel Portela y Valladares por haberle (aunque no haya intervenido directamente en la solución) cabido el honor de presidir solución tan complacida, y, pedir a mis lectores me perdonen la molestia que con mi insulsa «lata periodística-foquímistica» semanal pueda haberles ocasionado, que es cuanto puede ofreceros vuestro amigo y servidor.

MORABITO

Barcelona 14-7-23.

D'Algaida

pareix que s'escrit que publicarem en es derré numero va fe es seu efecte, pues hem rebut la mar de cartas contantmós sa vida y miracles de uns cuants tipos, entre ells un fariseu robacristos. També nem rebut una molt atenta den Toni Ruc fentmós a sobre qui es ell y pretén justificars descherrador des poble en cuantre des seu comportament.

Molt be, Algaidins, molt be. En tot lo que sia per dignificá es poble y llevá caretas mos teneva a nes vostro costat. No mes demanám que sigueu sincers y que parleu cla no escoltant aquells hipòcritas que diuen que sa sinceritat es font d'escandal, com si se pogués doná sa culpa a sa granera de que hey haje molta de porqueria dins es poble.

Per tot heurá temps, Parlerém avuy de sa carta de l'amo'n Toni.

Diu, mi hombre, qu'ell es es segon tenint alcalde y que será batle prest, (aixó vol di jalera moscals!) Diu qu'ell no ha robat res a ningú ni es cap estafadó; (nolots no hem diguerem an aixó ni molt menos. Es qui heu diu es tot es poble en masa, grans y petits, amb glosat y cantant, per dins cafès, pes carrés y per tot arreu. Fins y tot sas donas, prenguent la fresque a nes portal, no parlen d'altre cosa. O vos creieu, l'amo'n Toni, que no hey havia mes que fumá puros amb sos dobbés dets altres?)

TAUROMÀQUIA POQUITUMERA

Que es de vé que may sa fa una bulla que no s'hen tracti un'altre. Dia 8 mos feren sa corrida d'en Belmonte, Pouly y Olmos y are ja tornen está organisant un'altre, però lo que sa diu feno-monu-colosal y per axó ses conversacions tauromàkas no son d'altre cosa sinó dc toros.

Una diuen que mos durán en Silveti, Lalanda y Olmos, altres que serà el Gallo y Olmos, altres en Palmira y es Lleté, però ningú ha dit encara lo que nolots sabém de bona tinta. Sabém que s'infatigable Empresari Eduardo Pagés, sa tróba per Madrid jestionant una feno-monu-colosal corrida amb bous de s'acreditada ganaderia Lliberal y que mos vol di en Juanillo er Margalidano el qual es una prima espasa que los mata de puntilla, formant part de sa seua quadrilla Antoníco er Flaco que es un peón que val tant com pesa y amb so fi de no havé de botá valla, no sa mou de derrera sa mateixa, mirants la lídia desde el callejón.

Si sa du a efecta aquesta feno-monu-colosal corrida, creísem que hey heurá bufetades per entrá y trompades per sortí.

Prometém que hey anirém y sa reseña ferém.

NI «ALANÍS» AMB NOLTROS

«El Dia» de dímars dia 17, inserta un article titulat «Un colossal projecto», referintse a n'es caduc monum que cuatre xiflats intentaren elevá demunt Na Burguesa de Génova. Celebrám que una firma tan acreditada com n'«Alanís», considerí un doy lo que nolots considerá una xifladura.

S'asunto es que si ningúns hagués protestat, heuríen acabat per fermós tragá es gigant «Corazón» cuant es ben hora de parlá amb serio de sa barriada de cases barates per obres.

Per Cas Concos

Un de sa Parreta: Vos suplicám que dissapte en vení Palma passéu a visitarmos acomañat de sa cédu-la personal ja que nunca segundas partes fueron buenas y amb asun-tos tant delicats volém posá es peus plans amb so fi de nadá y guardá sa roba, puesto que ningú pot fe un sermó d'fern milló que un condemnat y mos sabém de memoria es Còdig Penal, sa lley d'Imprenta y sa de Jurisdiccions.

Si mos enteném y es vé lo que deis, tot anirá.

Sa Direcció

Un nou folleto

Sa ha posat en venta un folleto d'ES MASCLE ROS titulat

17 à 0

que parla de s'encuentro d'el «Barcelona» y s'«Alfonso XIII». Compraulò aviat que no Hey seréu à temps.

D'Artá

Segons notícies ses festes de San Salvador aquest any resultaran explendidars per tots conceptes, pues la Comissió organitzadora diu que aquella vegada està ben disposta a plegar en seua corda grossa.

Carrer Sirena - Inca

S'han carrees de cavalls a s' Hippodromo de «Ses Fontanellas» per lo que se veu serà un número colosal y se cantidad que per premis heyá destinada es extraordinaria. Si ses gestions que se fan donen bon resultat, es segú que veurém corre tots els ascens del caballerismo de Mallorca, pues amb aquestas mateixas parauas no va dí l'amor Guiem, organitzador únic de ses carrees y persona per complet capacitada per tal clase d'espectacles.

Dien que correrá en Montpiér,

en Noble, na Sutiana, en Neca, en Marius, en Romero, etc., etc., y si

se troba un manadó de grans con-

diccions, sortirà també es célebre Faro. Jo, que crec que per triunfa a

dins s'hipódromo; de deu vegades

no es cuestió de polisonada, propòs

que en Faro s'ha guiat pes famós Pa-

rragó d'Artá y es premi sense dis-

puta serà ben seu, ja que en materia

de malas arts y polisonada es de lo

milló que tenim dins s'isla. Vaje

idó, mirau si heu compondreu y se

cosa serà de veure.

També diuen que se farán unas

grans carrees pedestres y es núme-

ro d'hommes que diariament s'en-

treinen es molt gros. Segons diuen,

s'altre dia dos s'acosaven pes

Puig Baday y se velocidad que de-

sarrollaven era fenomenal. Dos se-

nys en mostachos que contemplaren

sa carrera conten cosas grossas y

diuen que se velocidad d'aquests dos

hommes era estupenda y que si no se

desbaraten, d'aquests dos individuos

serà es milló premi. Tanta era sa via

que feyan que ni se fesomí les po-

gueren pillá, lo cual vol de que ni un

ciclón du se velocidad d'aquests fe-

nomenos.

La qualcada artística com diu es

Llevant no sé si resultará, pues ses

sucessuds que preparen carrosses,

tenen poc metàlic y es fácil que fra-

casi ó que resultí un buñol.

Una carrossa diuen que representa-

rá San Salvador y si jo tengués ca-

pital suficient, en faria una que re-

presentaria sa presó de Ceuta en

s'estampe den Parragó en so cas-

queta de presiar goitant a se fines-

tra de barras de ferro y guiraria tal

carrossa s'espicatoriellé en so traje

de gran gala.

Jo no tench pes mes remey que

pasá s'idea y si una devota persona

vi pagá es gastos, jo me compo-

met després luego a diríj gratis es

just artístich des carri-coche y ani-

mam molt animats a conquistá es

primé premi. Es qui vulgi adelantá

es dinés que se presenti y enseguish-

posarem mans a l'obre en so majó

entusiasma.

Y finalment vuy consigná que es

darré Llevant publica ses bases per

designá un Profesó de Música sub-

encionat per s'Ajuntament y se ba-

se 4. diu: Que s'Ajuntament prefe-

rirá es que tenguin certificat acredi-

itat de tení aprovaçats dos cursos de

música a un establecimiento de s'Estat

y poseguin estudis de piano sufi-

cients per acompañá llissons de solfa,

Y aquí crec que es precis també

anadi lo siguiente: Es designat ha-

l'abilitat en es carré de Cuatre

Canóns y ha d'assé un ex-estu-

diant de frare.

¿Mos ha comprés s'Ajuntament y

tot es partit conservadó? Crec que

si.

Y fins un altre setmana.

Ven y Ven.

D'INCA

Anit 12-7-23 nostros maguates ad-

ministrados deixan de celebrar sesi

y en tal cas ma teniu desenfeinat.

Adelanta de una manera asom-

brosa sa construcció d'es balcó de

nostra Casa Consistorial y per tant

sa vislumbría el propósit de tenirlo

terminat cuant ses venideres festes.

La comissió de festes ultimant de-

talls pes programa de festejos los

cuals aquest any serán numerosos y

de bon afecta.

Ja han aparegut los cartells anun-

ciadors de sa NOVILLADA, 6 VE-

RAGUAS 6, cuyo ganado ve a Inca,

gracias a sa intervenció de un amich

incondicional del DUQUE y sa diu

amb insistencia serà ganado de

500 kgs.

Es trobá que es gros? idó ja en

tornarem parlá; sa comissió te de-

sitsos de quedar bé, no regatetjá una

peseta, se fá per accions y son molts

los interesats.

¡Única manera factible!

Lo que si vos asegur que quien se

duerma, se queda sense entrada.

Consey d'amich.

BARBÓ

Nota: Son esperats los VERA-

GUAS dia 18, axi es que cuant sur-

tin a illum ses precedents quartilles, la buena afició mallorquina tendrà ja criteri format de sa presentació d'es ganado.

PLATÓN

Ja tenim es bons aquí, son Veraguas de primera. Va alaire sa jent inquera axi que poré vení a beure es Platón si per combatí sa caló que es Platón es lo milló fins a l' hora conequé, vos conserva sa salud y evita sa su.

Tomeu Mateu Peñol

De Felanitx

Un amich nostre de Felanitx que li diuen Mestre Pep de ses Viñes, mos fa a sebre que a un carré d'es mes forans de dita Ciutat tirant a sa carretera de Campos, si ha mudada una dona de no molts bones cualidads físicas, pero de mes males condicions morals, cuya dona sa dedica a s'ofici de pentinadora, es dí, a pentiná ets altres ja que ella no sa pentina may, de manera que es seu pel adamés de gris, el du sempre molt brut y embuyat y que per cert quant era fadrína, pentinava un home casat y cuant va essé casada, (que sa casá per virtud d'es Vicari de Buje) segui pentinant es mateix, y casada per segona vegada (també per virtud d'es mateix Vicari y d'una bona finca que li deixá es primé marit amb pago de lo be que el via pentinat.)

Espér que quedará bé, ses 50 ma darás y tu mateix ja veuras es reparto que faré.

D'aquestes pessetes, si les cobrjo no hen vuy cap ni una, don p'raula d'honor, que n'entregaré 25 a sa Federació Obrerina y 25, repartides entre es mes necessitats d'es poble y a tu ta pagare café, copa y puro de sa meua butxaca y are per no cansá mes es lectos, ma despediré.

Pues si ma vols du a Penita ja ta pots espabilá y no hem fasses enfadá porque t'hauré de posá just una arengada frita.

FOCH Y FUM

S'altre setmana ja vati promete de parlarvós de cert individuo que me vol du a Penita, pero no va essé posible a causa de no tení papé, pero avuy va lo promés, ja que lo prometido es deuda.

Per aquí hey tenim un frescales, que no s'hen pensa cap de bona, y are s'ha passat p' es coco (ja que te un cap sense cervell) de durmós a Penita s un servidó y a n'Es Masclle Ros.

A mi plim. T'equivocas Prim.

Y tot perque deu a n'Es Masclle, 15 pts. amb 75 ctmrs. y a jo perque l'aconsayava de que pagás es Ros, ja que seria una llástima que degut a n'Es deute d'aquest tipo, es FOCH y FUM declaràs quiebra.

[Pobre Guiem! ¡Ay Guiem, Guiem, Guiem! (Aquest Guiem no es cap vaso de noche que cuant un si assé prem. Es un altre Guiem. Es en Guiem d'es deute.)

Tu cercaves fermé p' emperó no m'hen ferás.

D'havertit posat amb jo bastaat t'hen penedirás.

També deus recordá que digueres y fas alarde per tot de que ma regalarás 50 pts. si ta pos es nom a demunt es FOCH y FUM. ¿T'hen recordes Guiem? Y conste que ja vati posá, però are repetiré veure si cobraré Guiem Bosch (a) Prim, d'ofici fusté..... maem si encare no cobraré.

Espér que quedará bé, ses 50 ma darás y tu mateix ja veuras es reparto que faré.

D'aquestes pessetes, si les cobrjo no hen vuy cap ni una, don p'raula d'honor, que n'entregaré 25 a sa Federació Obrerina y 25, repartides entre es mes necessitats d'es poble y a tu ta pagare café, copa y puro de sa meua butxaca y are per no cansá mes es lectos, ma despediré.

Pues si ma vols du a Penita ja ta pots espabilá y no hem fasses enfadá porque t'hauré de posá just una arengada frita.

Correspondal

Nota Masclle-Rosera

Y si no vé, la setmana qui vé p' es meu conta el pendré y cobraré amb lo que li diré. No hem vuy de mals pagadós. Lo dicho:

Es Masclle Ros.

Festa Arravalera

Com ja era de suposá, disapte a n'Es ball hey hagué gras y lo que es diu masureta plena. ¡Vaje una jentada! Alló era el acabose. Y no es raro, ja que sa jent esperava es ball de taulad, amb mes interès que es dia trenta per pagá sa renda.

He de fe constá, que en Jaume es famatet de per cameua, quedá com un home trejinantmós unes ballardores lo que es diu la flor y nata d'es Coll d'en Rebassa.

Tot va essé amb accés aplaudit, sobresortint aquella jota que mos ballá sa fia d'en Jaume y aquells boleros ballats p' en Bernat es catalineros.

Noltros es catalineros d'es populós Arraval,

creismé, no tenim rival per ballá be uns boleros.

Per cert que en Bernat es caramelos y confits per xupá fins passat Nadal, tants ni tiraren.

Quina feinada feren es Primo, es seu jermá y es sobreposats desembossant es carreróns de carn humana!

Diumenge encara va essé mes gros y lo que mes va cridá s'atenció, era s'avió de Can Bono a devant el qual si embàmbaven tots es que per allí passaven.

També es clavari sa lluhí amb s'adorno d'en balcó. Enhorebona.

Es vespre, dues bandes de música,

dos cadiinals, una jardineria, jets, tocades y.... paupades.

Dilluns, corregudes organistes p

¡Mueran ses imitacions! !Es RON ORO val millóns!

Aquest pich nostre serà s'automóbil de la suerte y si es salto de la muerte d'en Barone fracassá, no fracsarà en Ferrá puesto que amb cada botella un billet mos ensivella y es billet hem de guardá y un automobil treurém però de primera bona, «Ford» que amb so bon gust consona y amb ell mos recrearem.

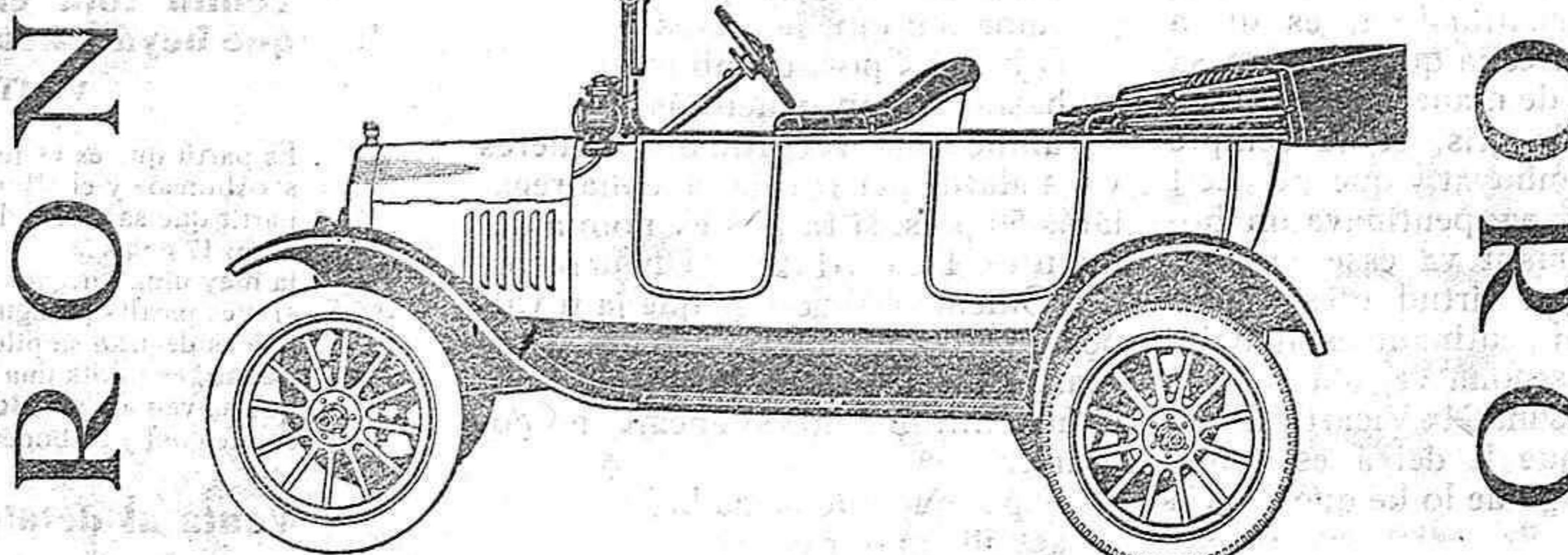
Així que tot bevedó es Ron Oro prefereix, de botellas sa surteix y aprofita s'ocasió per beurem de valent ja que es un Ron de primera que a tots ets altres supera y no cau may malament.

Qui es Ron Oro no ha provat a tot moment y a tota hora tant per Palma com per fora que molt no l'haje alabat?

Idó a mes d'alabarlol puesto que cap Ron l'iguala, un automobil regala y es un auto superior que qui lògri treurerló creis que no s'hen queixerá, com a cosa d'en Ferrá ha d'essé de lo milló. Tothom ja espera Nadal igual que esperá el Mesías, axí que forà manies, beguem Oro amb un barral, molts de billets repleguém

que axó és es nostre conhort y si es que tregúem sa sort quant dueños d'auto serém, a passetjá de valent tant en s'hivern com s'estiu, ja que va be es señoríu a tot hora y tot moment. I ademés qui Oro beurá vos assegúr que molt víu, que sa passa un bon estiu e indigestions no tendrà,

Així amb totes ocasions, sa botella cordellada es marca garantizada y ses imitacions, son totes perjudicials emperò a mes no poré. Sempre heu de defojirné supuesto que un licor fals hasta inclús vos pot matá pero assegura sa vida aquell que si ún el convida

y com que te fortalesa com prácticament sa veu si es algún vago es que hen beu ben prest li futj sa peresa. Tothom el sa fa serví porque está ben demostrat que es licorista afamat l'amo'n Jaume de Llubi qui fa un Ron Oro de lley com ningú el podrà imitat. Ningú el podrà alambinat com heu sap fe en Ferrá es vey.

beu Ron Oro d'en Ferrá. A beure y fóra pò porque ha arribat es moment de tení un «Ford» sorprendent a mes de beure Ron bo. No heu ha hagut cap fabricant que haje pogut imitat es Ron Oro d'en Ferrá y heu han procurat bastant. Està tant ben presentat, que es qui en beu una vegada es tant molt lo que li agrada

que ben prest s'ha reganxat y es clà, segueix beguentlo perque el troba de primera y es Ron Oro avuy supera a sa beguda milló.

Ahontsavuya que aneu el gran Ron Oro hey trobáu y creismé, que si el provau se cert que l'alabaréu igualment que l'ha alabat cuausvol n'haje begut.

Ell conserva sa salut y may ha perjudicat.

Així despues de diná mentres que es café pendréu una copeta beuréu d'es Ron Oro d'en Ferrá y cuantes indigestions

sa puguen intervenir amb Ron Oro de Llubi s'eviten. Creís, val millóns, y está vist de que es un Ron que milló ja es impossible, un Ron insustituible, es un Ron que val un Mon.

I es clà, si no fos axí ja may d'el mon sa vendrà lo que es ven avuy en dia es Ron Oro, ja que es fi y amb gran rahó l'alabaréu porque tenguent bon bevent també regoneix es client de que es un Ron que fa es grau y es clà, vos cou es menjá si es que haje dinat fort. Vos feréu iluñy de la Mort beguet Oro d'en Ferrá.

DIDON

Deposít S. Gibert

Carré Sans n.º 8

Y per hontsevuya entráu sa temporada d'estiu quant es refreshent prenju d'el tot alivis quedau, per cert que ja no suau. ¡Oh Didon! Res, provaule y no podréu deixar-lo. Es beguda preferida que s'estiu vos dona vida. Reisvosne de sa caló,

RESTAURANT SUIZO

A n'es Suiz ja parteix qui a lo senó vol menja y no hieu vulga pagá ca ja que allá se la serveix, bon menú sa consegüix ja que haja un bon cuine que plats sabrosos sap fe. Sa jent que haja ya una vegada, creismé, queda convidada y haja torna sempre que ve.

Banquetes, Lunchs, Paellas. Servicio a la carta.

Gran Café Comercio

Es qui a Can Pedro habitau vos na reis de sa caló ja que un jeliat superior a n'es Comers hey trobau. de sa fresca disfrutau y es servici que haja allá no t'eres que desitja pues que tot es de primera y sa netedat impera amb tots es licors que haja.

Antonio Juan

Romanas com ses d'allá creismé que no en trobareu. Bascutes les comprareu a un preu que més baix no haja. Balances, també ni haja amb sobrad baratura. y si hieu més cap mesura també allá les hi trobau per lo tant segús anau que no venen amb usura.

ESPECIALIDAD EN PAELLAS Y MINUTAS

(Ca'n Blanquet)

Per menjá amb comodidad un menú lo mes ben fet no haja com a Ca'n Blanquet Restaurant acreditad y si pagau al contat feis economía entera y vos tracte de primera l'amo nou que are heu prengué que es un ás com a cuiné, es l'i en Paco Servera.

Bon menjá, Bon jeura, Bon preu,

MOTO AMB SIDE-CAR "INDIAN"

Informes preus y barrina á se Direcció de FOCH Y FUM.-Bolsería, 17 pral. Palma.

Imp. «Independencia»

DIDON

Deposít S. Gibert

Carré Sans n.º 8

Y per hontsevuya entráu sa temporada d'estiu quant es refreshent prenju d'el tot alivis quedau, per cert que ja no suau. ¡Oh Didon! Res, provaule y no podréu deixar-lo. Es beguda preferida que s'estiu vos dona vida. Reisvosne de sa caló,

Entrada Calle Rubí

Ningú s'hem està queixant y en baixa a Ciutat heu prouva. Qui hey menjá engreixa, una röva y si allá segueix menjant gosa salud rebosant.

Ja que allá hayá netedad y es una celebridad lo que menjá es parroquiá que a n'es Suiz sol aná a n'el qual sempre ha alabat.

de Pedro Comas

San Miguel n.º 1

Allá a la fresca asseguts mentres sa fresqueta passa també qualca nina grassa que vos deixa convenuts de que masclles heu nascuts, sa vista molt vos recrea bon café, jeliat, jalea y tots es que allá habitau de sa vida disfrutau y res del mon vos marea.

Herreria 54. Teléfono 41.-Básculas, Romanas, Balanzas, Pésas y Medidas, Arcas para caudales, etc., etc.

Y amb ses arcas per candals vos promet que es impossible de que un lladre, per temible que sia, es capitals no ròba amb un ganxo, fols, pues son de seguridad, de material refusat que hasta es foch no consegueix destrossarles. Be es mereix axó un estudi adecuat.

De Son Servera

Después d'está callats una y altre vegada fent es mut y es sord, tot per no contestá a algunes paraules que les consideravem de sentit imbecil. Però avuy m'obligau a contestá dignentvós que semblau just es cans bufons que lla-dren d'enfora.

Jo, abax firmat vos desafy a una conferencia per parlá referent a sa festa de Sant Juan y altres herbes y amb espay podréu tractá com y de quina manera s'inverteixen es dobbés que entren dins la Sala. Amb algunes frases vostres lletjides a n'aquest setmanari, si mal no record, semblen essé d'algún liberalito d'aquests de tres unses el cual no ha pogut du may ses escorretades. Cansat de lutxá y mort d'enveja, are sa defensa indecentement dignent de nòtros qualsevol porcada, per lo tant, tu que te firmes Juan Pueblo, si confesses ta será agrahit amb sa condició que mos has de doná de talls concrets demunt sa nostra vida, o milló dit, referent a sa meua.

Dech dirté, que a n'es gall li daren injeccions perque pogués fe molt de temps olé, axí tu t'heurás de conformar amb ballá y nòtros tendréu ses tacades.

Un detective y un empleat.

Gloses de Calviá

Es verro de Calviá està molt mal humorat pérque tot tort li ha anat y a un ninet va pegá. Axó es molt distint de Deu que sempre es ninets cridava y bons conseixos los donava, si es verro en te cap de seu, crech que no li pegará supuesto que un pare estima però aquest pare escatima y a n'es brou no pot bufá, y en tenim sa pipa plena d'aquest verro mal foryat y per axó li hem jirat es cauvianés s'esquena. Si te ganes de pegá, no peguí a n'ets infantons ja que sa pot esbrevá pegantsé a n'es seus y prou.

De Villafranca de Bonany

Indubladament, es nostre verro negre descendeix d'aquell cremadó Torquemada, ja que va enviá es canet faldero a Ca'n Toni de Son Barceló, per cremá tots es FOCH Y FUMS que hey hagués, cosa que heu comunicam a n'Es Masclle Ros p'és seu govern.

Nota d'Es Masclle Ros:

FOCH Y FUM te per costum de neixe y morí cremat sols per dí sa veritat y fentné d'ell FOCH Y FUM es verro va està acertat.

De Santa Maria

Divenres passat, presenciam una escena indigna d'un poble civilisat, ja que sa tractava d'un pobre borracho que movia escandal, ríguent es públich, moguent alborot, mentres ses Autori-

dads feyen es sord, dormien o sa recreaven a n'es tapete verde, cosa que estrenarà sa jent de fora poble, però no noltros que vivim sa vida d'aquest viu-vidó, si es censurantlos ets actes de testables drits per ells a efecta.

Es hora de despertá ets adormits y enlloc de fundá cafés y mes cafés que son lloriques de borrazos y jent de mal viure, fundém bibliotecas ahont puga ilustrarse sa clase explotada avançant cap a n'es progrés.

Es rebosté periodista.

De Campanet

(Continuació)

Ca Gris: Vos suplicam no poséu esuses d'es barrám perque no en patiu, en tot cas, serà que teniu mal d'aquell que solém tení de vegades noltros masclles; axí que poréu segui es curs de ses mateixes carreras que duis fa temps amb aquella fulana de tal que coneixeu de p'és carré Majó avuy carré del Carmen y vos suplicam si hey tornau, que donéu expresións a na Maria, a sa Mare y es demés infantons, inclús no volíeu vos olvidasseu de darné a na Mercedes.... Cerós y a n'el Sen Rafel que supós el trobaréu a s'arribada d'es tren com acostuma.

Gloses: A n'aquest gran canot gris que viu de ple a sa Plassa, li guarda una carabassa per si va a n'es primé pis. Digau a n'el Sen Juan o be sia a n'es Ca'Masclle que si no muda de casta ben prest no tendrà barrám y si li surt es qual més gros que s'estremé, procuri li vaje be per fersé iluñy de tot mal.

Un amich de sa cussa Grisá.

Nota: Vendrá una segona part, que serà sa mes llastimosa.

Notícies de Génova

Avisam aquests esterns que venen a festetjá y fan alarde de que mos róben ses atletes guapes, de que si segueixen brevetjant, los feréun un breverol a n'es front y los teyárem lo que los penja.

També tenim una societat de foot ball que va a jugá a derrera sa rota, amb so fi de alegrá es verro negre.

Génova està progressant.

Com es cranch va recluant.

En Titina

Xaripa

Pot beure y participá d'una bona loteria qui vaig qualsevol dia a Ca'n Aly ja que allá un billet vos donarà fent consumació de preu y si es vostre billet treu 12 duros guanau. Ale, a veure si hey anau que es guanau no fa jueu.

Bo de tot

Julian Balleser Particip a Sa Cortera quant volgáu fe un bon dia. Tantsols Can Perico hey que servesa de primera y sa netedat supera a totes ses demés, estoviaréu dobbés ménjan a cuerpa de Reg perque es fa un menjá de ley que qui el menjá fa s'accés.

Spidoline

Aquest oli colosal es ja lo milló que haja y qui el pròva d'empleá veient que es un sin rival d'economia total pues l'alaba de lo mes ja que estovia dobbés, conserva sa maquinari y qui diga lo contrari serà que ha begut demés.

Económich

Es calsat d'en Estarellas es ja lo milló que haja y ningú hen podrà trobar tant per masclles com famelles, tant amb cordóns com sivelles milló que allá avuy en dia, y a mes, sa fa economiá, es calsat de gran durada y sa jent va ben calсадa. Corréu cap allá. Feis via.

iUey!

A La Gentil anirà uis cluchs qualsevol calsera quant vulgá fil de primera o cotó per trebaya pues cap Merceria heyá com «La Gentil» dins Ciutat y queda ben demonstrat que es sa que despatxa mes. Estoviaréu dobbés y tendréu bon resultat.

Colosal

Sempre el Perú està estibat de jent que va allá a menjá y no mos ha d'estrafà ja que es serveix qualca plat que es p'és seu cuiné inventat ja que es un gran invent y tot heu fa superior y sinó, ja heu provareu. Se cert que hem contestaréu de que hem sòbra sa rahó.

Bona jent

Formatge yous trobarà que a n'es número 9 vengui. Que córri y no s'entrengui ja que qui es desculdarà malament heu passarà per tant aprofitauvós si voléu proveirhós que tant vench al por majó com heu vench al por menó, dispost sempre a servirvós.

Modas

A Le Printemps tothom va y la jent per mes que rôda tantsons pot vesti de moda si per «Le Printemps» està, listáben ben tranquillos que allá es vuy sa casa del dia, sols a Ca'n Toni Maria Fuster podrà conseguir jénero de moda, fi, pagat amb economia,

de Printemps

V. Martorell Joan Sans